

प्रोक्तइति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पराभूतः प्रकोपितः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ सपांड्यः व्यसृगकरोदिति द्वयोः संबन्धः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ मुष्टिश्चिष्टा यतज्यं मुष्टिदेशेऽश्लिष्टा च आयता च ज्यायस्य तत्तथा एकस्मिन्नेव क्षणे यद्धनुर्मंडलाकारं चिपिटाकारं च दृश्यत इति भावः ॥ १५ ॥ वर्षतः मत्सतः ॥ १६ ॥ प्रमथसे प्रमथसि ॥ १७ ॥ सस्यहा अतिवृष्ट्या धान्यहा न्हादी गजं ॥ १८ ॥

धृतराष्ट्र उवाच ॥ प्रोक्तस्त्वया पूर्वमेव प्रवीरो लोकविश्रुतः ॥ न त्वस्य कर्म संग्रामे त्वया संजय कीर्तितं ॥ १ ॥ तस्य विस्तरशो ब्रूहि प्रवीरस्याद्य विक्रमं ॥ शिक्षां प्रभावं वीर्यं च प्रमाणं दर्पमेव च ॥ २ ॥ संजय उवाच ॥ भीष्मद्रोणरुपद्रौ णिकर्णार्जुनजनार्दनान् ॥ समाप्तविद्यान्धनुषि श्रेष्ठान्यान्मन्यसे रथान् ॥ ३ ॥ यो त्याक्षिपति वीर्येण सर्वान्नेतान् महारथान् ॥ न मे नेचात्मना तुल्यं कंचिदेव नरेश्वरं ॥ ४ ॥ तुल्यतां द्रोण भीष्माभ्यामात्मनो यो न मृष्यते ॥ वासुदेवार्जुनाभ्यां च न्यूनतानैच्छतात्मनि ॥ ५ ॥ सपांड्यो नृपतिश्च्रेष्ठः सर्वशस्त्रभृतां वरः ॥ कर्णस्यानीकमहन्तपराभूत इवांतकः ॥ ६ ॥ तदुदीर्णरथाश्च पत्तिप्रवरसंकुलं ॥ कुलालचक्रवद्भ्रतं पांड्वेनाभ्या हतं बलात् ॥ ७ ॥ व्यश्वसूतध्वजरथान्विप्रविद्धायुधद्विपान् ॥ सम्यगस्तैः शरैः पांड्यो वायुर्मघानि वाक्षिपत् ॥ ८ ॥ द्विरदान् द्विरदारो हान् विपताकायुधध्वजान् ॥ स पादरक्षानहन् द्वज्रेणाद्रीनिवाद्रिहा ॥ ९ ॥ सशक्तिप्रासतूणीरानश्वारो हान् हयानपि ॥ पुलिंदस्वसबाह्वीकनिषादां ध्रुककुंतलान् ॥ १० ॥ दाक्षिणात्यांश्च भोजांश्च शूरान् संग्रामकर्कशान् ॥ विशस्त्रकवचान्बाणैः कृत्वा चैवाकरोद्वसून् ॥ ११ ॥ चतुरंगं बलं बाणैर्निघ्नतं पांड्वमाहवे ॥ दृष्ट्वा द्रौणि रसं भ्रातमसं भ्रातस्ततोभ्ययात् ॥ १२ ॥ आभाष्य चैनं मधुरमभीतं तमभीतवत् ॥ प्राह प्रहरतांश्च्रेष्ठः स्मितपूर्वसमाद्रुयत् ॥ १३ ॥ राजन्कमलपत्राक्षविशिष्टाभिजनश्रुत ॥ वज्रसंहननप्रख्यप्रख्यातबलपौरुष ॥ १४ ॥ मुष्टिश्चिष्टा यतज्यं च व्यायताभ्यामहद्वनुः ॥ दोभ्यां विस्फारयन् भासिमहाजलदवद्भृशं ॥ १५ ॥ शरवर्षैर्महावेगैरमित्रानभिवर्षतः ॥ मदन्त्यनानुपश्यामि प्रतिवीरं तवाहवे ॥ १६ ॥ रथद्विरदपस्य श्वानेकः प्रमथसे बहून् ॥ मृगसंघानि वारण्ये विभीभीमबलो हरिः ॥ १७ ॥ महतारथघोषेण दिवं भूमिं च नादयन् ॥ वर्षति सस्यहामेघो भासिन्हादीव पार्थिव ॥ १८ ॥ संस्पृशानः शरांस्तीक्ष्णांस्तूणां दाशीं विषोपमान् ॥ मयैवैकेन युध्यस्व न्यंबकेनांधको यथा ॥ १९ ॥ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वा प्रहरेति च ताडितः ॥ कर्णिना द्रोणतनयं विव्याध मलयध्वजः ॥ २० ॥ मर्मभेदिभिरन्युग्रैर्बाणैरग्निशिखोपमैः ॥ स्मयन् न भ्यहनद्रौणिः पांड्यमाचार्यसत्तमः ॥ २१ ॥

॥ १९ ॥ ताडितः द्रोणिना मलयवत्कृच्चिमोघ्वजो यस्थ मलयध्वज इति प्रवीरस्यैव नामांतरं वा ॥ २० ॥ २१ ॥